

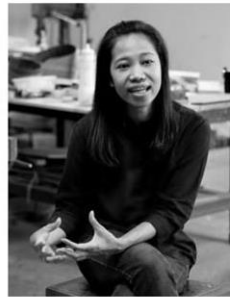
'โคมขวด Botlight' บทพิสูจน์ความสำเร็จกับแรงบันดาลใจที่ไม่เคยดับ บ๊อช ประเทศไทย สร้างทักษะอาชีพ ให้เยาวชนไทยชาวเขามีรายได้

โคมขวด Botlight

โดมินิค ลอยทรีเลอร์ ผู้ก่อตั้งมูลนิธิทักษะเพื่อชีวิต

ดร.สุนันธยา ไหวหาร อาจารย์สาขาวิชาการออกแบบ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มช.

อ.อุทัยรุ จันทิมา อาจารย์พิเศษ สาขาวิชาการออกแบบ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.เชียงใหม่

บ๊อช ร่วมกับ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต่อยอดโมเดลขับเคลื่อนโครงการพัฒนาอาชีพให้เยาวชนที่ขาดโอกาสเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน

บ๊อช ประเทศไทย ให้การสนับสนุนมูลนิธิทักษะเพื่อชีวิต (Skills for Life) ตั้งแต่ปีพ.ศ.2558 โดมินิค ลอยทรีเลอร์ ผู้ก่อตั้งมูลนิธิ ได้เล่าให้ฟังว่า เธอพำนักอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทยกว่า 17 ปี เดิมทีเธอให้การช่วยเหลือเด็กที่ขาดโอกาสในภาคเหนือจำนวนมาก จึงพบว่าเด็กๆ ส่วนใหญ่ไม่มีเป้าหมายด้านการศึกษา ทำให้เมื่อพวกเขาเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงหยุดพักการเรียนไว้แค่นั้น เธอจึงเกิดแรงบันดาลใจในการก่อตั้งมูลนิธิทักษะเพื่อชีวิตขึ้น เพื่อช่วยเยาวชนไทยชาวเขาให้ได้มีโอกาสในการศึกษาจนสามารถสร้างอาชีพเลี้ยงตัวเองได้

ปัจจุบัน มูลนิธิทักษะเพื่อชีวิตอุปถัมภ์เยาวชนไทยชาวเขารวม 27 คน ทั้งชายและหญิง ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา บางรายขาดโอกาสด้านการศึกษาและอาชีพในอนาคต เนื่องจากไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน มูลนิธิ จึงเข้ามาดูแลด้านความเป็นอยู่ ทั้งที่พัก อาหาร เสื้อผ้า การเดินทาง ทุนการศึกษา รวมทั้งติดตามการขอมีบัตรประจำตัวประชาชน

บ๊อช ประเทศไทย ได้เล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนในการสนับสนุนกลุ่มเยาวชนไทยชาวเขาที่ขาดโอกาส จึงมีแนวคิดในการร่วมพัฒนาโมเดลสร้างอาชีพตามความถนัดและความสนใจของเยาวชน โดยมีเป้าหมายให้เยาวชนพัฒนาทักษะอาชีพจนสามารถพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต

และส่งต่อแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนไทยชาวเขารุ่นต่อไป โดมินิค กล่าวเสริมว่า “ฉันใจที่มีผู้สนับสนุนมูลนิธิ อย่าง บ๊อช รวมถึง Primavera ซึ่งเป็นมูลนิธิที่ก่อตั้งโดยพนักงานของบ๊อชที่เกษียณอายุแล้วเข้ามาช่วยเหลือ สร้างความแตกต่าง และติดตามโครงการอย่างต่อเนื่อง พวกเราจึงไม่รู้สึกเดียวดาย ทั้งยังได้รับกำลังใจเต็มเปี่ยมเสมอมา”

ที่ผ่านมา บ๊อชร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการให้คำปรึกษาและจัดอบรมเยาวชนไทยชาวเขาในการใช้เครื่องมือช่างและแนะนำแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ ภายใต้การบูรณาการองค์ความรู้ด้านการตลาดและการขาย โดยมีอาจารย์คณะบริหารธุรกิจเข้ามาเสริมพร้อมด้วยน้องๆ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ร่วมเป็นอาสาสมัครในการช่วยฝึกอบรม

ดร.สุนันธยา ไหวหาร อาจารย์สาขาวิชาการออกแบบ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หนึ่งในหัวเรือใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ กล่าวว่า “เด็กๆ ก้าวข้ามความกลัวในการใช้เครื่องมือช่าง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กผู้หญิงที่ในปัจจุบันใช้เครื่องมือได้อย่างคล่องแคล่ว สนุกกับสิ่งที่ทำ และเกิดแรงบันดาลใจให้พวกเขาคิดต่อยอดงานได้อย่างน่าชื่นชม”

อ.อุทัยรุ จันทิมา อาจารย์พิเศษ (Workshop Instructor - part time) สาขาวิชาการออกแบบ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เสริมว่า “ในการใช้เครื่องมือไฟฟ้า สิ่งสำคัญที่เด็กๆ ต้องเรียนรู้คือ วิธีใช้งานอย่างถูกวิธีและ

สุริยะ แก้วลา นักศึกษา
 คณะจิตรศิลป์ มข. นิสิต
 จิตอาสา

ดลนภา จะกอ เยาวชนไทย
 ชาวเขา

ณัฐพงศ์ อดุมวิริยะ เยาวชนไทย
 ชาวเขา

เอมอร์ นิคมศิริ เยาวชนไทย
 ชาวเขา

ปลอดภัย ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาอาสาสมัครได้เข้ามา
 ส่วนร่วมแนะนำและสาธิตให้น้องๆ อย่างใกล้ชิด นักศึกษา
 จิตอาสาเองก็ได้รับประโยชน์ในการทบทวนความรู้และ
 พัฒนาจากการสอนผู้อื่นเช่นกัน”

สุริยะ แก้วลา นักศึกษาคณะจิตรศิลป์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นิสิตจิตอาสาที่เข้ารับกิจกรรม
 ที่ช่วยน้องทุกครั้งที่มีการร้องขอ กล่าวว่า “ผมได้เรียนรู้
 จากน้องๆ ชาวเขาในด้านความคิดสร้างสรรค์น้องๆ ไม่มี
 พื้นฐานทางทฤษฎีแต่น้องมีความกล้าที่จะคิดนอกกรอบ
 และจุดประกายแนวคิดในการออกแบบได้อย่างน่าสนใจครับ”

“Botlight” หรือ “โคมขวด” คือหนึ่งในบทพิสูจน์
 ความสำเร็จของมูลนิธิฯ รวมทั้งเยาวชนไทยชาวเขา
 และพันธมิตร ที่ร่วมกันขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้เกิด
 ชิ้นงานที่สร้างความภูมิใจให้เยาวชน โดย Botlight คือ
 ชิ้นงานที่ถูกออกแบบมาจากขวดไวน์รีไซเคิลที่มูลนิธิฯ
 รวบรวมได้จากโรงแรม 5 ดาวในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเด็กๆ
 ต้องนำมาคัดแยก ทำความสะอาดตากให้แห้ง ติดตั้งสายไฟ
 ตัดแต่งกล่องไม้ และจับที่ขั้นตอนบรรจุสายงานพร้อมส่ง
 เด็กๆ ใช้เวลารวบรวมหลังเลิกเรียนแบ่งหน้าที่กันตามถนัด
 ปัจจุบัน Botlight เป็นผลิตภัณฑ์ที่ช่วยสร้างรายได้ให้กับ
 มูลนิธิฯ แบ่งเบาค่าใช้จ่าย เสริมทักษะสร้างอาชีพให้
 เยาวชนไทยชาวเขากลุ่มนี้ได้อย่างน่าภูมิใจ

ดลนภา จะกอ เยาวชนไทยชาวเขาที่ปัจจุบัน
 ศึกษาด้านการโรงแรม กล่าวว่า “เครื่องมือชิ้นโปรดของ
 หนูคือ ปืนเปลาอเนกประสงค์ค่ะ หนูชอบงานด้านศิลปะ
 สิ่งที่ได้จากการฝึกอาชีพนี้คือความภูมิใจ การเคารพ
 ตนเอง และความเชื่อมั่นว่าหนูสามารถทำในสิ่งที่หนูเคย
 คิดว่าทำไม่ได้ค่ะ ขอขอบคุณพี่ๆ ที่ช่วยให้หนูมาถึงจุดนี้ค่ะ”

ณัฐพงศ์ อดุมวิริยะ เยาวชนไทยชาวเขาที่
 ปัจจุบันเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ เล่าว่า “เครื่องมือชิ้นโปรด
 ของผมคือ เลื่อยฉลุ เพราะผมชอบการแกะสลักไม้ แต่ผม
 ยังต้องฝึกความละเอียดงานฝีมืออีกมาก ส่วนที่ยากที่สุด
 สำหรับผมคือการล้างขวดไวน์ให้สะอาด เพราะฉลาก
 บนขวดมีความเหนียว จึงล้างออกยากครับ”

เอมอร์ นิคมศิริ เยาวชนไทยชาวเขาที่ปัจจุบัน
 ศึกษาด้านจิตวิทยาองค์กร กล่าวว่า “ Botlight เป็นผลงาน
 ชิ้นแรกของหนู หนูชอบงานศิลปะและขัดพื้นผิวไม้ หนูได้
 เรียนรู้วิธีเลือกไม้ให้เข้ากับลักษณะของขวดไวน์ รู้สึกดีใจ
 ที่สามารถก้าวข้ามความกลัวการใช้เครื่องมือไฟฟ้าได้ และ
 อยากลองต่อยอดคิดชิ้นงานอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อช่วยมูลนิธิฯ
 ให้มีรายได้เพิ่มค่ะ”